

Kalibův zločin.

Obraz z podhoří. — Napsal: K. V. RAZ.

Starý povstav udíven hleděl na syna a couval ke dveřím.

Rty panimámy sebou škubaly a v očích jí svítilo.

Teď také Karla promluví: "Já jsem pořádně mlčela, ale všechno jsem taky nesnese. Naha jsem nepřišla, dělám v chlévě, peru, vařím, myju, uklízím, spravuju a co jiného je potřeba, vejmének pořádně odvádím, a přece jste všichni proti mně. Nikdo na mne nedbá, jakoby jste neviděli, jak se mnou je!" Poslední slova řekla tuze litostivě.

"No mlé, mlé," rychle pravil Vojta a pohladil ji po ruce.

"Hladíš mě, hladíš," začala ostřeji, "ale zastání u tebe nemám. Pak vyčítáš, že jsem nemluva, ale ostouzet mě necháš. Abych ti rovnou řekla, zrovna se bojím na zásep vejít, protože vždycky cítím, že nějaké zlé oči z vejménku na mne škaredí!"

"Tak — tak —" těžce vyjekl vejménekář, "hezky — hezky to umíte — takhle to tedy stojí. — No — opatrně vás Pánbůh!" a tiše vyšel.

Smrzová se smutně usmála. "Ale tohle jim nedaruju, ať si někdo nemyslí!" a škubaje knír prudce přebíhal po svátnici.

X.

Celá ves byla bílým květem téměř obdána, jenom hřebeny střešů vynikaly z hustých košů plných vůně a včelího bzukotu. V širu vlnilo se obilí, a pestřily se lučiny plně pryskyřníků, kukaček a hadřího kořenu, mezi nimiž tomka silně zaváněla.

Brambořisté a řepoviska rozřehována byla zelenými, okopanými řádky a na jetelátech růžovými prvé medonosné paličky. Nade vším klenula se obloha jako pomněnky, stále čistá a plná slunečné záře. Vonný, prohřátý vzduch jen se tetelil.

Vojta Kaliba chodil stále zamračen, všechen klid byl v něm nadobro rozrušen. Žil ve stále bázni, brzo-li opět nová bouře vybuchne. Chodil, jakoby po obou stranách viděl číhající neštěstí.

Když se s tatínkem v poli poprvé potkal, chytil jej za ruku a pravil vše: "Prosím vás, nehněvejte se, věřte mi, že nad tím naše všim ani spát nemůžu."

Starý pohleděl naň ylabýma v čimá a stiskl mu ruku.

"Vrátíte se zase k nám, vidíte?"

"Teď ne, Vojtáku, teď ne, až se to snad časem změní, ty se proto netrap, od tebe bych neodcházel!" odpověděl otec.

"Byl jsem na vás zlý, ale když mě všechno tuze trápi," Vojta tručlivě vzdychnul.

"Jen měj rozum a buď opatrný, všechno bude snad dobře, až vás bude víc!"

"Kdyby Pánbůh dal! Víte, ona Kadla není tak zlá, ale když panimáma pořádně popouzí, není divu!" A v očích Vojtových završtilo.

Viděvali se v poli, i na návsi se někdy potkali, ale k Nedomlekovým Vojta nevěšel.

Panimáma byla zase v soudech proti Konopáčovi. Přes tu chvíli zehodila k Smrzovi na ruču a spolu běhali k Rusovi.

Vojta dělal, jakoby si nevšiml, přemáhal se, až když panimáma poprvé vrátila se z Paky, povídala jí rozhodně:

"To vám, panimámo, zrovna řeknu, že já na ty soudy už křečparu platit nebudu!"

"Ještě jsem vám neřikala," odsekla mu na nepohlédnou.

"Inu, neřikala, ale vím, jak by to dopadlo, proto vám to povídám zrovna předem."

"Dobře, dobře, nebojte se, já vás o nic nepřipravím. Jste vy pán, takhle oběma rukama brát, to dovedete!"

"Mm-no, na naší chalupě bylo dřívce taky živobytí —"

"Vždyť je to vidět —" zachechtala se.

"Co je vidět — to bych rád věděl!"

"Jde to od deseti k pěti; hospodářští sotva půl roku a dělá dlouhy!"

"Protože mě do toho připravujete, z čeho mám hospodářit, když všechno máte v ruce?"

"Aha — aha — teď se vám teprve rozleže v hlavě, co pantáta povídá! Měl byste raději desetkrát denně Pánubohu děkovat, že jsme k vám šly, a ne třikrát pořádně jako heran, vždyť se sám k ničemu kale nemáte, do všeho aby vás strkal," rozkládala jí skřípě očima.

"Prosím vás, už zas nezačínajte," zamařena zahubovala Karla, "jednou by mě snědli, za chvíli se vadi."

"Kdybys měla rozum, sama bys maminku z těch soudů zrazila; vždycky si už myslím, že budeš jiná, rozvázná, a všechno že se u nás zlepšá, ale je to pořádně hořší."

"Snad nechte, aby se tahle má jediná věrná deera od matky odvrátila!" zálostně pravila panimáma.

"I je na světě samá přetvářka," zahněl Vojta.

Bílá a naružovělá plátka květné přelhy se stromův, a zelená v zahradkách a po trávnících na sadech sestřakatěla. Zavál-li jemný ván májový, ve vsi a po výkoll chvělo se ve vzduchu plno jem-

ných bělásků, květných to lupínků, jež teplou se kroutily a hrčely...

Sotva oprásklo to se stromů, nová silnější vůně zatáhla z lučin, jež byly plny dozrávajících trav, heřmánků, chocoletých bodláků přizelenalých i růžových.

"Ale když bylo to všechno v nejlepší kráse, když za ranních par, jež vystupovaly z lesův a zardivily se září východní, palouky se lesky rosou, jejíž veliké, těžké krupě svítily na všech lupenech; rozlehl se dolem srčivý cvrčkot brouskův a blyskavé kopy divě pobouřily se do svěžích, škvatných stvolů..."

V několika dnech byl dol plný vůně semu, jež bylo na lukách v lupkách i okopístech, vonělo z půd a rozspáno bylo po celé návsi, po cestách i stezkách...

Na den svatého Prokopa hned za jitra přiběhla Nedomleka účičona do světničky otovny.

"Tatínku, to je vám novina!" spustila, sotva otevřela.

Sedl u stolu nad lejtrey skloněn, podíval se na ni přes brýle.

"Vojta má syna!" volala a ruce máje sprásknuty, ústa pootvěřena, čekala, co otec řekne.

"Syna — i podíváme," rozsmál se dětinsky a sundal brýle.

"Syna — syna —" přisvědčovala, "v noci ho dostali."

"No, to bude radostí, to to hochej přejú!" povídal blaženě.

Lice Nánino se opět třpec stahovalo, ohvěli mlčela.

"Ale slyšite, tatínku," spustila klidně, "neřikala jsem to hned tenkrát, že ho jistě chyte do staly?"

"Inu, vždyť měli svatbu i do si kdy v listopadu," vyvířovala všechna živa.

"I ty vždycky nějakou smůlku nadrž, dobrácky usmál se otec.

"Ó, já jsem si to hned myslila, bylo mi divno, že se tak houem rozhořil, a všechno vykládal že byty nadarmo."

"Už se stalo," odpověděl veselo, "teď smůl tam bude lepší spokojenost."

"Novin, nevim, Pánbůh dej —" ohladně vzdychnla.

"Podíváme, když on má Vojta hochej!" povídal si přecházejce světničku. "Ten on asi dělá, já vím, že se směje, kudy chodí. Teď bude Kadla mít starosti s dítětem a bude snad jiná, víc k Vojtovi než k nám."

"Ale tatínku, vy toho Vojtu máte přece jenom nejradši," s úsměvem zavýřčila Nána.

"I jaké pak 'nejradši', všechny stejné, ale mám radost! Jestli pak on mi to hoeb přijde povýdět!"

"No, těšte se!" zasmála se a šla přes síň domů.

Starý pořádně ještě přecházejce usmíval se.

"Tak hochej, hochej," šeptal si a veselo si příkyvoval.

Na hlíněné záspi zaduměly těžké kroky.

Starý se zastavil a patře ke dveřím, povídal si: "Už je tu!"

Vojta vešel; lice měl zardělá, spocená, a oči mu zářily radostí.

"Tak máš hochej — hochej — no, to ti to přejú," vítal jej tatík a tiskl mu ruce.

"Mám — kluk jako římbuk!" zasmál se Vojta, až oslel.

"No, to je radost — ságo, to je radost, a jak pak mu budete říkat?"

"Povídá jsem, abysmo mu říkali Vojta po tatívy a po dědečkovy, ale neřikaly ještě tak ani tak."

"Se svatým Prokopem přišel, Prokúpek by se taky pěkně volal," pořádně se usmívaje hovořil výminkář.

"Nevím, nevim. Kadla povídala něco o Kadlovi, inu, poroučel jim nebuda. A jak se pořádně máte, tatínku?"

"I tak po vůli boží, to vš, hochej. Ale sední si přece u mne, sední!"

"Jestli pak Kukulka někdy k vám přiběhne?" ptal se Vojta sedaje ke stolu.

"I běhal, běhal, ale přestal, zas přé Nána naň škaredila a kdosi cosi že povídala — inu, je už taky starý a vidí a slyší víc než jiný," směje se odpověděl otec.

"Jsou ony ty ženské všechny stejny. Dá Pánbůh, že Kadla bude taky jiná, něco se jí teď muselo odpuštit," radostně hovořil syn.

"Taky tak myslím, jenom aby panimáma zas něco nesváděla."

"To je to hlavní — taky jí vždycky v duchu všechno vinu dávám,

Teď byste se snad mohli vrátit zase do svého, tía mě to, kudy chodím," Vojta vrče pobízel.

"Počkáme ještě, počkáme, různé dělat nechci, až co budou říkat samy. A co dělá Kadlička?"

"Děle má pořádně u sebe, jak je obvi vnit do ruky, celá se třese, jakoby se o ně bála," vypravoval všechno rozjařen.

"A co panimáma?"

"Je taky celá zmatená, běhá, šuká, směje se i plače — inu, vždyť je to ymoněk. Aspoň k nám teď přijete, vidíte, podívat se, počhovat."

"Uvidíme — nevim, jak bych teď přišel, snad vzkážou."

"Tak přijte — chlapík je, spolu se až k smichu!" smál se syn odehazuje.

"Že rodičku pěkně pozdravuju a hochejvi udělat křížek za tate!"

Když se Vojta po záspi u své chalupy vrátil domů, panimáma vyběhla mu naproti hrozí: "Nedupejte jako dragom, usmuly."

Vojta nahlédl oknem do světnice, usmál se měkce.

"Dítě je až radost," povídala a zadívala se ostře na Vojtu, dodala mazavě: "Ale pospíšil jste si, zefášku!"

Zarděl se až na úst a sklopiv oči přeshlupal rozpaky.

"Inu, Pánbůh vám odpust, ale mělo by si to být do vás nepomyšl. Vy, vy jeden! Jestli se vám někdo vysměje, pak se nezbóte!" smála se a oči jí plály jako mládě.

Pokračování.

Krajané, nechte si výdělek!

Nebraský lid rozvínil zde jednu z nejlépejších rolnických zemí ve světě a to ve velmi krátkém čase.

Banky a spořitelny ve státu mají vše peníze tydí, než kdykoliv jindy v celé době své existence.

Tyto peníze jsou nahromaděné výdělkem lidu, vytěženém z bohaté půdy našeho státu.

Ne dovolí jenom rolnické buhatosti nahromadění bylo rozvíjeno a rozvíjeno. Průmysl a spořitelství veřejnosti slouží, mají zde nové, nevydělané pole a ještě větší finanční zásluha bude následovat jejich rozvojem, nežli ona, již doskali se ti, kteří působili do teď v oboru rolničím.

Má si nebraský lid nechat ujit tuto příležitost zbudovati a vlastnit podnik, který jest rozhodně potřebný k jejich budoucnosti.

Lincoln Telephone & Telegraph Co. jest nebraskou korporací, zbudovanou a vlastněnou nebraskými lidmi. Jest to velká, dobře zařízená a prospěšná společnost.

Co začala společnost tato nabízet na prodej díle svého základního kapitálu, bylo jeho rozehrání našimi krajaný více než 250. To znamená, že krajané naši mají uloženo v této společnosti \$25,000, z kterých neplatí daně a které jim na úročích nesou 8 procent ročně. Než to slušný úrok na nebraský kapitál? Kde jinde byste mohli uložít jakoukoliv sumu vašich peněz — ať velkou nebo malou — by byla tak jistě a bezpečně uložena jako zde.

V Nebrasece je uloženo mnoho peněz v podnicích, kde procento ztráty a nejistoty je o mnoho vyšší, nežli v Lincoln Telephone & Telegraph společnosti a ještě procento úroků je o mnoho nižší. V takových případech vyběžíme krajaný, aby pečlivě vyšetřili výhody, které jsou nabízeny zde.

Od 6. do 11. září oděvována bude v Lincoln státní výstava. Dozajista mnoho našich krajanů bude meškát v Lincoln v té době. Navštívte úřadovnu Lincoln Telephone & Telegraph společnosti v čís. 431 jižní 14. ulice, a prohlédněte si největší telefonický ústav v Nebrasece. Přesvědčte se o jeho příjmech a výdáních, o jeho bezpečnosti a výtečnosti, a budete moči lépe jednat v zájmu vašich peněz, pro které hledáte místo k uložení.

Budeme vás očekávat! Nejezděte domů z výstavy, pokud oběhová nás nenavštívíte. Jsme ochotni a žádostivě všechny naše sliby vám splnit a dokázat.

LINCOLN TELEPHONE & TELEGRAPH CO.,

J. E. Bednář, korrespondent.

Šetřte sobě zrak, nej cennější to lidské majetek. Musíte-li přiblížit své namáhání, ne dkládejte a dejte si přizpůsobit brýlu zkušného českého optika.

A. CECHY,
1248 So. 13th St., Omaha, Neb

Používejte I. H. C. gasolinového hystroje jako pomocné síly.

NEJEN v roce sezony, v které I. H. C. pohon nevykonal by vám platnou potřebu. Mnohdykrát zastane místo zjednané pomocné síly a uspojí vám tak mzu vašeho pomocníka. On učini vám těžké práce snadnými. Umožni vám získati více a lepší službu od vašich ostatních farmářských strojů. Nenechte se položkou první ceny odvrátiti od vlastněné věrného a spolehlivého pracovníka, který

pracuje pro vás za 25 až 40 centů denně.

Mnohdykrát I. H. C. pohon uspojí vám zjednaní mzu za \$1.50 až \$2.00 denně.

Tím zaplatí za sebe velmi rychle.

I. H. C. gasolinové pohony mohou se používat, kdykoliv je toho potřeba. Jsou zhotoveny v různých druzích a velikostech a jsou zvláště přizpůsobeny k užívání na farmě.

Jsou to následující:

Kolné o 2, 3 a 25 koňských sílech.

Vodorovné (stálé nebo plynové) o 4, 6, 8, 10, 12, 15 a 20 koňských sílech.

Gasolinové pohony o 12, 15 a 20 koňských sílech.

Proslulé vzduchem chlazené pohony o 1 a 2 koňských sílech.

Proslulé chlazené hystroje o 2, 3, 4, 6 a 8 koňských sílech.

Máme též úplný výběr produjících zvířacích strojů v síle od 1 do 20 koňských síl a řezací, čerpací a stříkací potřeby a četné jiné potřeby k usnadnění práce.

Polížejte mnoho-li potřeb máte na své vlastní farmě pro spolehlivou sílu a počítejte, jak mnoho dní v roce můžete učiti takové síly. Pak jděte a prohlédte si v místním International jednatelovi a tam. Katalogy poskytnou vám úplné podrobnosti. Češ- te-li, pište nám o další informace.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY OF AMERICA
(Inkorporována)
Chicago, U. S. A.

Vyborná vina kalifornská a importovaná. vody minerální, brandy a všeho druhu lihoviny zasílají se do všech částí Spoj. Států.

Pište si o cenník!

Jos. Bernard, 620 Blue Island Avenue. CHICAGO, ILLINOIS.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a paroplavební doprava z Baltimore do Brémen přímo po nových dvojnásobných poštovních parnicích od 7,500 do 10,000 tun snosnosti:

Rhein, Main, Neckar, Cassell, Breslau, Koeln, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz.

II. kajuta z Baltimore do Brémen od \$52.50 nahoru.

Tyto parníky mají pouze jednu třídú kajutní, která označena jest jako II. kajuta.

Všije jmenované parníky jsou výhradně nové, výtečně zbudované a salony zařízené, pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.

Další zprávy podávají generální jednatelé: aneb jejich zástupci v zemi.

A. SCHUMACHER & CO., No. 7. S. Gay St., Baltimore, Md.
H. CLAUSENIUS & CO., 95 Dearborne Str., Chicago, Illinois.

Nejstarší a nejlepší místo pro schůzku jest

ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.

v čísle 1306 Farnam ulice.

Pravá importovaná piva na šepu. PLZENSKÉ z Měšťanského pivovaru v Plzni v Čechách. Hobrau Munich Bavaría pivo. Pivo Anheuser-Busch a světově známé Faust získalo rozsáhlou reputaci. Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaže.

Metz Bro's Brewing Co.

Nejstarší pivovar v Omaze.

TELEFON DOUGLAS 110

Řadí nejlepší pivo soudkové i lahrové na celém světě.